

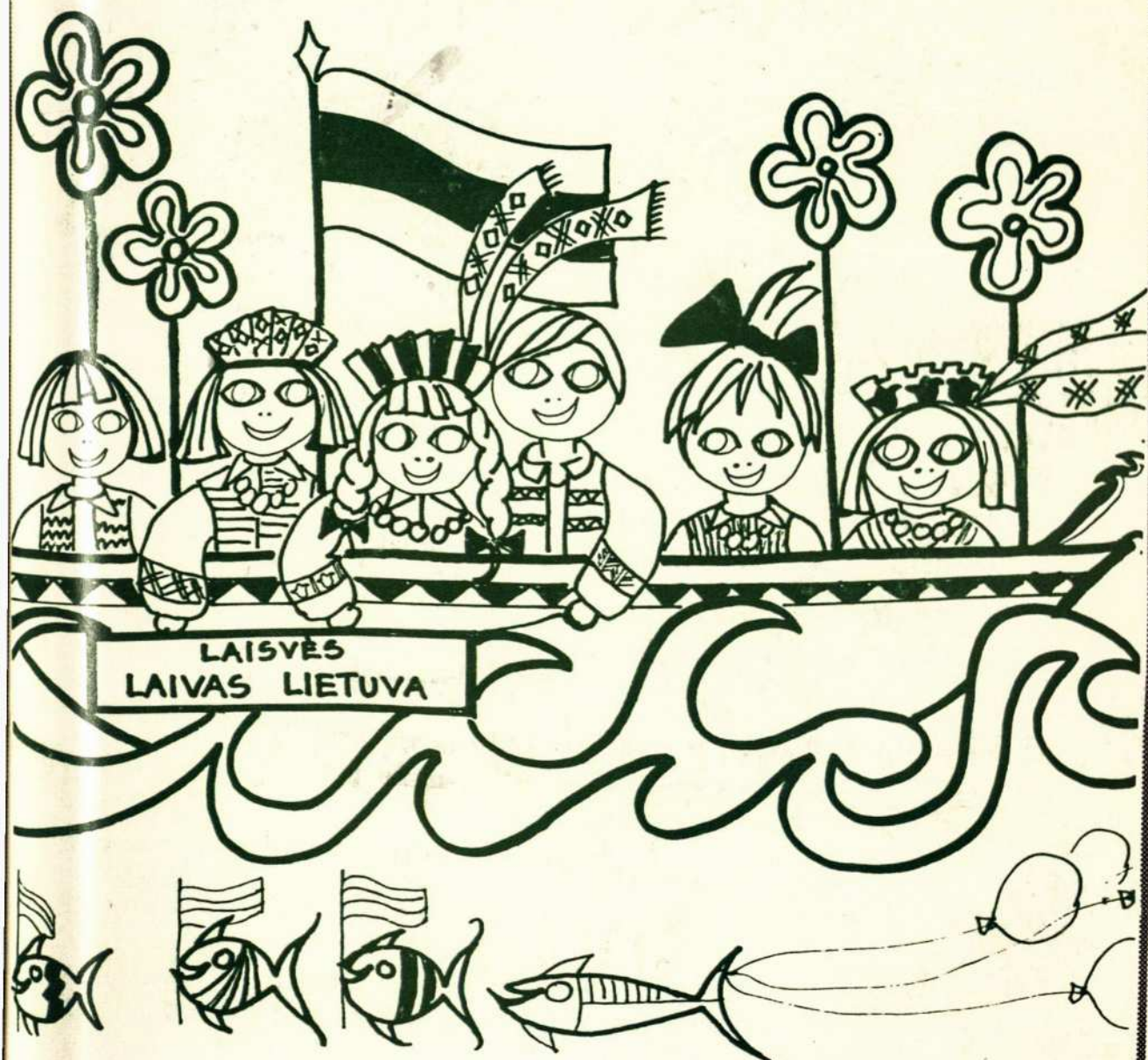
2
Apr

SEPTEMBER

1991

RUGSĒJIS

EGLUTĖ

SEPTEMBER 1991 RUGSĖJIS

TURINYS

- 1 LIETUVOS VAIKAI, O.M.
- 2 TIGRO DRYŽIAI, Edita Nazaraitė
- 11 KAS KAIP KALBA, V. Smažienė
- 13 KOKS PROTS?
- 16 RIMA IR LINA, O.M.
- 18 ĮDOMŪS GYVIAI, Rimtas Rimas
- 20 KARALIUS DOVYDAS, Iš Šv. Rašto
- 26 MUZIKA, DAINA IR LIETUVA
- 29 MES — LIETUVOS VAIKAI
- 33 PELYČIŲ JUOKAS

PIEŠINIAI

Viršelis: Dalia Šlėnienė

skyrių vinjetės: Danguolė Stončiūtė Kuolienė; Kitas iliustracijas piešė:

E. Nazaraitė — 2-10, 15

D. Šlėnienė — 11, 12

J. Paukštienė — 26, 27

J. Kiburas — 28

R. Pape — 16, 17

Kursėnų vaikų namų mokiniai — 1

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — \$10.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 12690 Archer Ave., Lemont, IL 60439.

Vyr. redaktorė — ses. Ona Mikailaitė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė. (Managing Editor)

LEIDŽIA: Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT.

RENKA IR LAUŽO: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$10.00, single copy \$1.00. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

LIETUVOS VAIKAI

O.M.

Laisvės rytas
Mums išauš
Ir diena šviesi
Pašauks.

Viltys mūsų
Nusugrius —
Tiesime
Naujus takus.

Dievas lydi
Mūs žingsnius -
Saugo
Lietuvos vaikus!

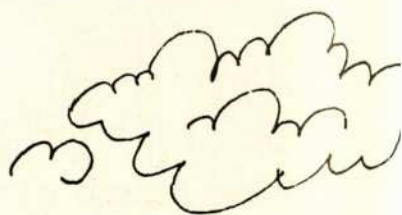
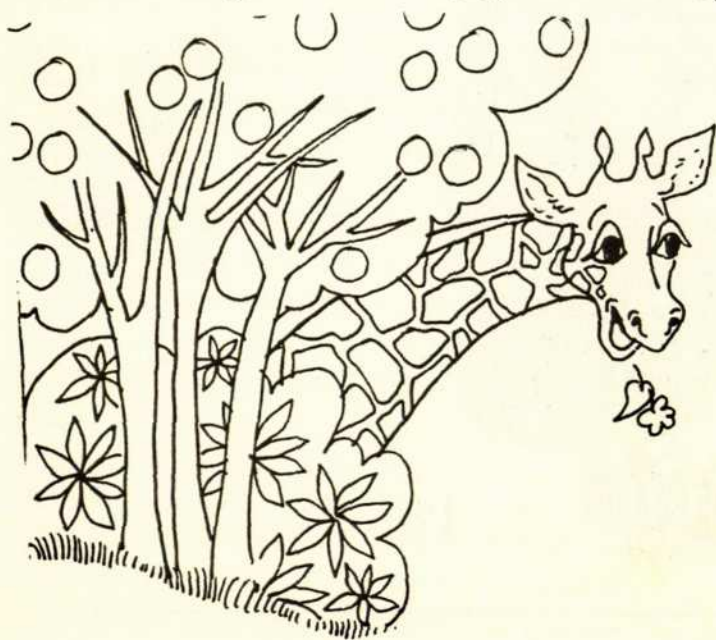
PASAKŲ NAMELIS

TIGRO DRYŽIAI

Edita Nazaraite

Kalnuose ar prie upės, pajūry ar džiunglėse — tiksliai pasakyti negaliu — gyveno labai išsiblaškęs Tigras. Tokio žioplo dar niekas nebuvo regėjęs: nei paukščiai, nei žuvis, nei kiti Tigro kaimynai.

Būdavo, susiruošia Tigras pietauti, ūsus nusišveičia, bet ima ne šaukštą, o meškerę. Atsidūręs aukštai kalnuose, klausia pats savęs: “O kodėl aš nepasiėmiau kastuvo?” Arba savo darže sukasa lysvę daržovėms sodinti. Bet vietoje sėklų supila saują miltų — ir derliaus, žinoma, nesulaukia. O kaip Tigriukas parašytus laiškus ne tuo adresu išsiųsdavo... Ne, geriau nė nepasakoti.

Ir štai kartą išsiblaškėlį Tigriuką ištiko tikrai šiurpi istorija. Belandžiodamas po brūzgynus, vargšelis pametė savo dryžius. Kaip gyventi be tigristės įrodymų? Neapsakomos nevilties prislėgtas, Tigras atsilankė pas savo draugą storulį Begemotą.

— Mielas bičiuli, ar nematei kur mano dryželių?

— Dryželių — nustebo Begemotas. — Nieko nesuprantu. Kas tu toks? Aš taves nepažįstu.

Ir Begemotas apsivertė ant kito šono.

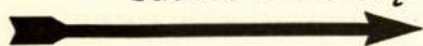
Tigriukas pravirko. Liūdnos dienos be dryžių. Niekas tigrą pripažinti nenorėjo. Visi juokiasi ir vadina jį išblukusia kate.

Tigriukas nutarė žūt
būt susigražinti prapuolu-
sius dryžius. Kuo
kruopščiausiai visur
iššniukštinėjo, kiekvieną
daubelę ir krūmą jau
mintinai žinojo. Deja,
pamesto turto niekur
neužtiko.

Galiausiai vieną
dieną Tigriukas pievoje
sutiko ZEBRĄ.

Tik pamanykit!
Zebriukas dėvėjo Tigro
dryželius!

— Štai kas pa-
sisavino mano dryžius!
— pasipiktino Tigras ir
prišoko prie nustebusio
Zebriuko.

— Galėjai bent į
laikraštį skelbimą pa-
rašyti, kad radaĩ mano
brangiausių dryželius!
— piktaĩ sušuko Tigras.

Zebriukas nesuprato Tigro priekaištų, nes jis visada
dėvėjo dryželius, kuriais, beje, ne kartą puikavosi prieš
savo draugą asiliuką.

— Šie dryžai mano! — atkirto Zebras.

— Ką?! — ne juokais įtūžo Tigras ir puolė Zabrą.

Zebriukas nupurtė nuo savęs užpuoliką ir kad spyrė!
Vargšelis Tigras skrido dangumi lyg paukštis, kol įkrito į
aukštą medį, į kažkokio paukščio lizdą.

Paukštis pasipiktino neprašytu svečiu.

— Čia tau ne viešbutis, — tarė.

Kapt snapu už pakarpos, nuskraidino tolėliau nuo
lizdo ir įmetė į dvokiančią kūdrą.

Sušlapęs ir paniekintas, Tigriukas lėtai sliūkino namų link. Bet pakeliui Tigro laukė didelis džiaugsmas.

Pačioje pamiškėja jis pamatė namelį, o priešais stovėjo dailiai išsiriavię... spėkit, kas? Ogi dryžiai!

— Ak, nenau-dėliai! Štai kur jūs!
— nužiugo Tigras.

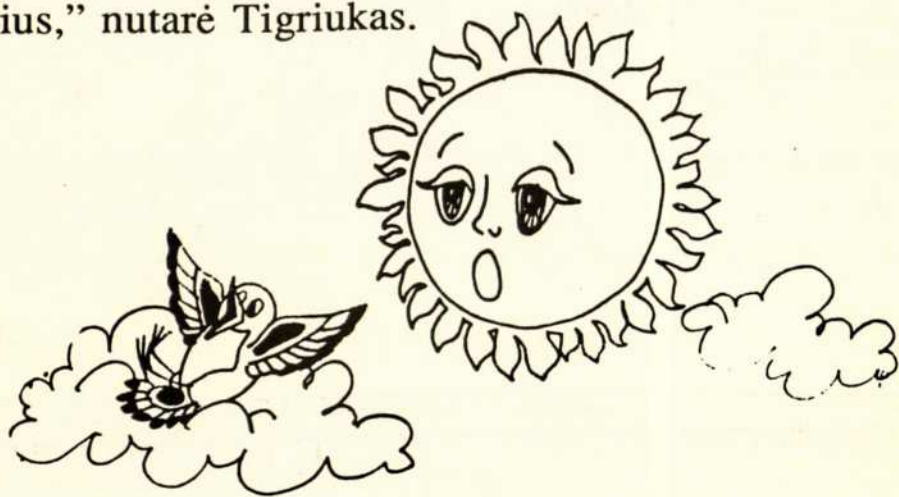
Nieko nelaukęs, jis pripuolė prie dryželių ir iš visų jėgų bandė ištraukti juos iš žemės.

Iš trobelės išsoko didelis piktas Jautis.

— Ei, tu! Palik ramybėje mano tvorą!

Tigriukas, nelaukdamas, kol Jautis pasmeigs ant ragų, šmurkštelėjo į krūmus.

“Palauksiu, kol sutems, o paskui pasiimsiu savo dryželius,” nutarė Tigriukas.

Įraudusi saulė nusižiovaujo, tarė labanakt žemei ir nuėjo miegoti. Juodame dangaus skliaute šypsojosi baltas mėnuliukas.

Tigras vienu stipriu mostu išrovė neklaužadas dryžiukus ir parsinešė ant kupros namo.

Tačiau namie ūpas nepasitaisė. Nelimpa dryžiai prie kailio — nors verk. Sustabarėję, sumedėję kažkokie, sakytum, tikrai į tvorą būtų pavirtę.

Liūdnos
dienos be
dryžių.
Tigriukas ne-
teko vilties
atgauti savo
puošmeną.
O vieną
naktį jį
aplanė
baisus
sapnas rodos,
prapuolė jo
ūsai, nagai,
uodega...

Nelaimingas bedryžis Tigras nutarė akylai saugoti, kas dar likę. Nuo to laiko tapo atidus ir dėmesingas. Niekad neužmiršdavo savo draugų pasveikinti su gimtadieniu, grąžinti į biblioteką knygas, tinkamu adresu išsiųsti laiškus, palaistyti gėles darželyje.

Vieną dieną (ta diena buvo laimingiausia Tigro gyvenime) susiruošė jis aplankyti Begemotą.

Begemotas stovėjo priešais veidrodį ir karčiai dūsavo.

— Ir vėl papilnėjau, —
verkšleno storulis.

— Negali būti, tai netiesa,
— paguodė jį Tigras ir priėjo
prie veidrodžio.

— Ai, ai ai! — su-
kliko džiaugsmingai.

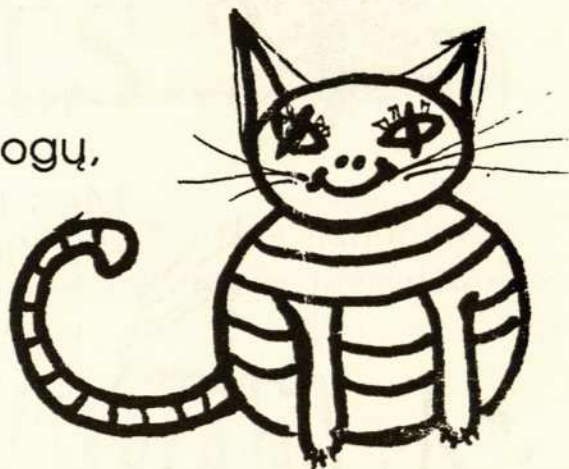
Veidrodyje šalia Be-
gemoto stovėjo tikras
Tigras su tikrų tikriausiais
dryžiais.

Abu draugai apsi-
kabino ir linksmi šoko.
Šoko taip smagai, jog
Begemotas truputėlį su-
blogo. Ir abu buvo be
galo laimingi.

KAS KAIP KALBA

sutrumpintas V. Smaižienės eilėraštis

Kai katytė nori pieno,
Sako ji: MIAU, MIAU.
Kai šuniukas mato žmogų,
Sako jis: AU, AUI

IHA-HAI — arkliukas juokias,
MŪŪŪŪŪ — karvytė sako,
ČIR, ČIR, ČIR — per visą dieną
Žvirbleliai ant tako..

VYT, VYT, VYT — kregždutė čiulba,
KAR, KAR, KAR — antytė,
Tai smagu ir miela būna
Jų visų klausytis.

Gera, labai gera
Daug kalbų žinoti,
Bet — didžiausia gėda
Savos nemokėti...

— Nesijuokite, žvirbliukai
Ir neverk, Tėvyne!
Mes lietuviškai kalbėsime
Kiekvienam žemyne!

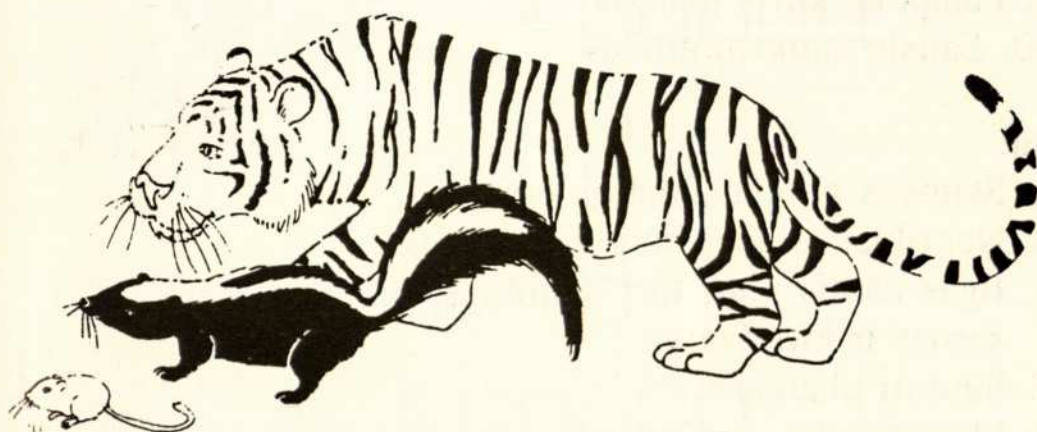

? KOKS PROTS ?

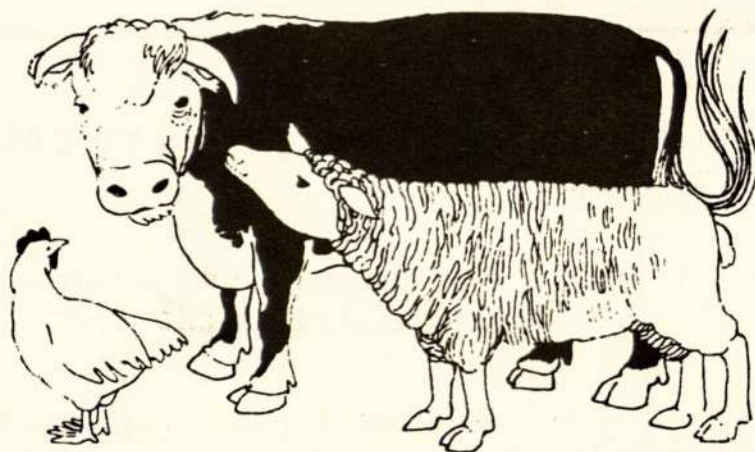

I. AR ŽINAI?

1. Kurie gyvuliai laukiniai? Kurie naminiai?
2. Kurie gyvuliai žolėdžiai? Kurie mėsėdžiai?

3. Kaip kuris gyvulys apsigina?
4. Kurie gyvuliai mums ką nors duoda?

II. GEDIMINO KALNO KRYŽIAŽODIS

Žemyn:

1. Lietuvoje taip vadinamas kalnas,
kur senovėje buvo pilis.
5. Būrys žmonių kariuomenėje ar organizacijoje.
6. Iš pieno padarytas maistas.
7. Kai žmonės kariauja, būna
8. Mergaitės vardas.
9. Paukštis, kuris plaukia.
10. Sausio šauksmininkas.

Skersai:

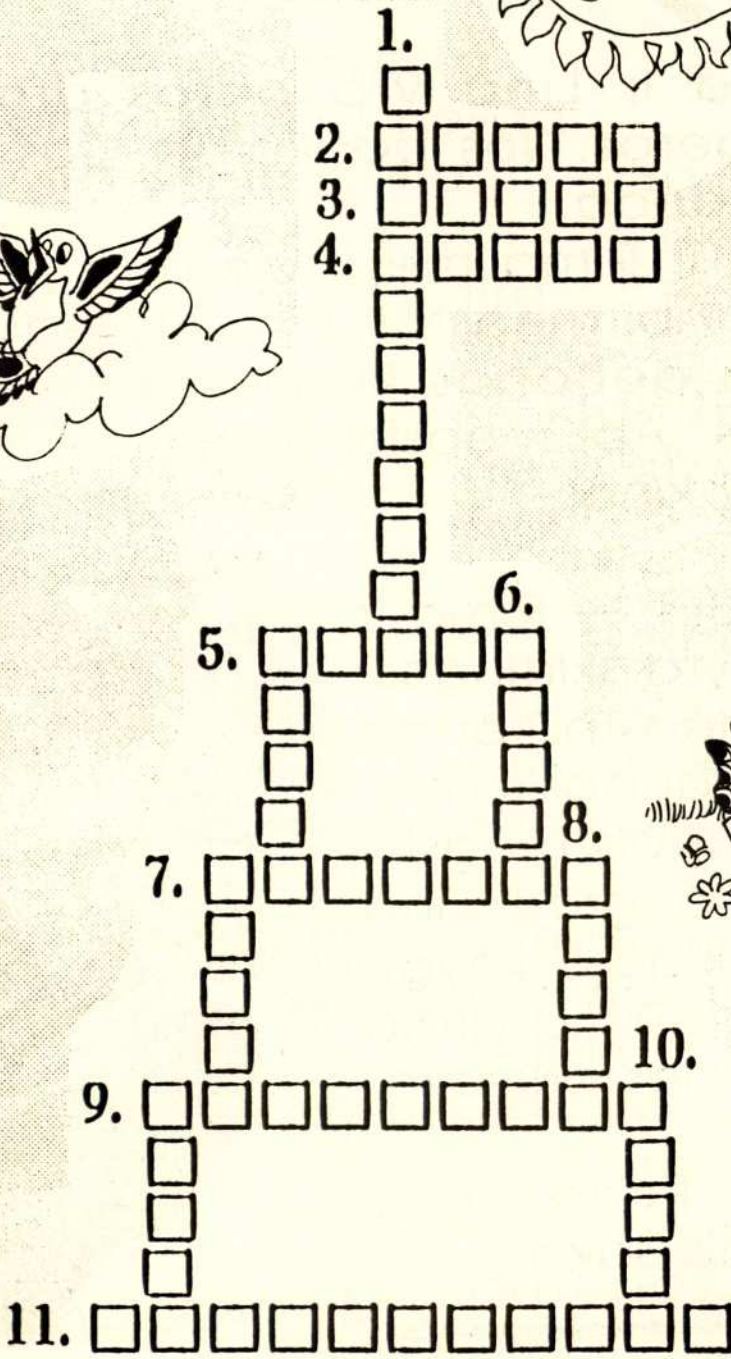
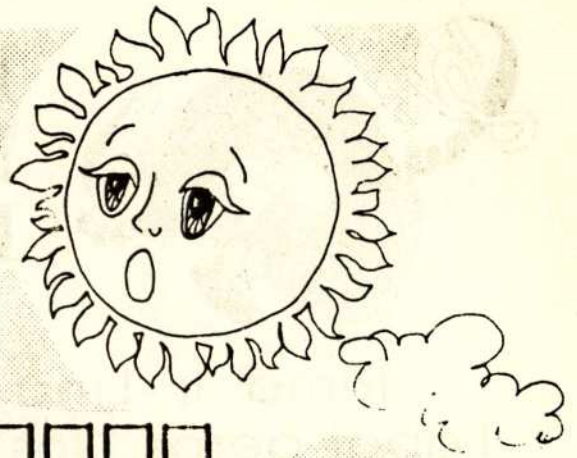
2. Senovės ginklas smailu galu.
3. Nepriklausomos Lietuvos pinigai.
4. Ilgas dantis, kurį turi dramblys, ruonis,
šernas ir kiti žvėrys.
5. Supinti plaukai.
9. Mažas asilas.
11. Tai, kas priklauso istorijai.

BIRŽELIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI:

Daržovių kryžiažodis.

Žemyn. 1. burokas, 3. kopūstas, 4. salieras, 8. bulvė, 10.
ridikas, 11. špinatas, 12. pipiras, 13. moliūgas, 14. ropė.

Skersai: 2. agurkas, 5. svogūnas, 6. pupa, 7. arbūzas, 9.
žirnis, 14. ridikėlis, 15. pomidoras, 16. kukurūzas, 17. salota.

RIMA IR LINA

O. M.

Rima ir Lina yra geros draugės. Labai geros. Jos pasikalba. Jos viena kitai padeda.

Lina ir Rima mėgsta daug panašių dalykų. Abi mėgsta vyšninius ledus. Abi mėgsta geltonas kanarėles ir baltas sukneles. Abi mėgsta nueiti į zoologijos sodą ir į kiną.

BET — Rima ir Lina yra skirtingos. Lina mėgsta kartais ramiai paskaityti. Rima kartais mėgsta garsiai groti. Lina priklauso knygų klubui. Rima groja mokyklos orkestre.

Kai Rima ima groti, Lina sako:

— Koks triukšmas!
Kai Lina ima skai-
tyti, Rima sako:

— Man per daug
tylos!

Kartais jos pyksta
viena ant kitos. Bet neilgai.

— Mes galim susitarti, — sako Lina.

— Tikrai ga-
lim, — sako
Rima.

Jos žiūri vie-
na į kitą ir šyp-
sosi.

— Kai tu nori
garsiai groti, aš
išeisiu kitur, —
sako Lina.

— Kai tu nori
ramiai skaityti,
aš netrukdysiu,
—sako Rima.

← Ir taip jos ir
dabar yra geros
draugės. Labai
geros.

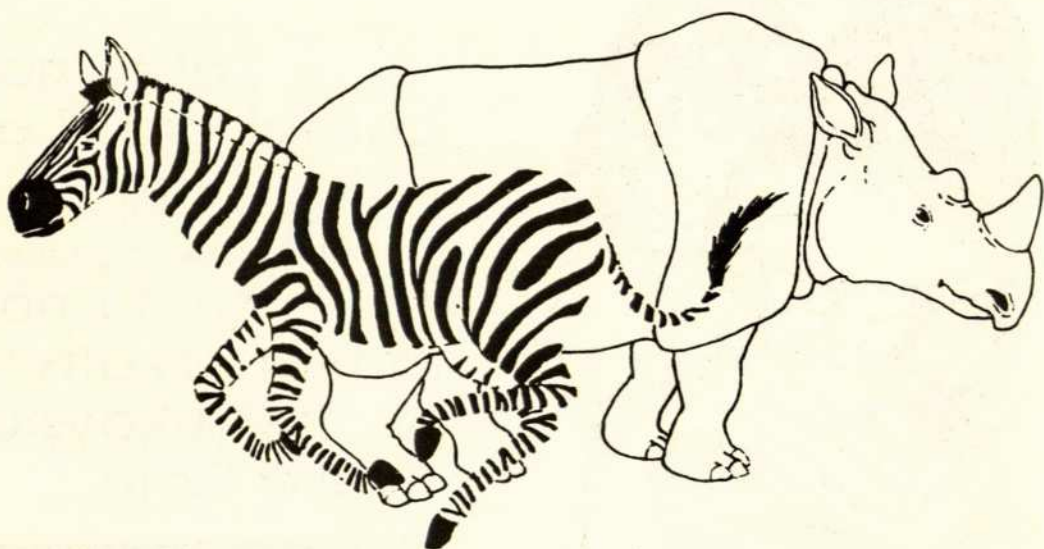

ĮDOMŪS GYVIAI

Rimtas Rimas

Raganosiai taip vadinami, nes turi ragą ant nosies. Afrikos raganosiai turi du ragus. O Indijos — vieną.

Zebrai yra laukiniai arkliai. Jie gyvena Afrikoje. Zebrai niekad nebūna vieniši. Jie keliauja ir ganosi bandomis ir visad laikosi drauge.

Pandų tėviškė yra Kinija. Jų yra ir įvairių kraštų zoologijos soduose.

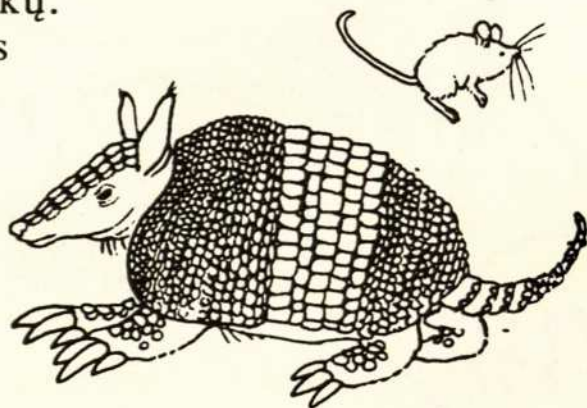
Pandos užauga iki penkių pėdų ir sveria iki 400 svarų. Jos ėda bambuką. Pandos vadinamos meškomis, bet iš tikrųjų jų artimiausi yra meškėnai (raccoons).

Armadilai yra labai keisti gyvuliai. Visas jų kūnas yra apdengtas kietais šarvais. Jie turi labai ilgą liežuvį, kuriuo gauda skruzdės. Didieji armadilai, kol būna maži, turi 100 aštrių dantukų. Kai užauga, tie dantys iškrenta.

Pelytė neturi tokių šarvų, kaip armadilas, todėl jai reikia visko bijoti. Pelytės

turi labai greitai bėgti. Jos priklauso graužikų giminei. Šie gyvuliai, turi didelius, atsikišusius priekinius dantis. Trečdalis pasaulio gyvulių yra graužikai.

DIEVO DRAUGAI

KARALIUS DOVYDAS

pasakojimas iš Švento Rašto

Dovydas gimė Betliejuje. Todėl Betliejus buvo vadinamas Dovydo miestas. Ten gimė ir Jėzus Kristus tūkstantį metų vėliau.

Dovydas buvo jauniausias sūnus šeimoje. Jis gyveno su savo tėvu ir septyniais broliais. Jis buvo jaunas ir stiprus berniukas. Jis ganė savo tėvo avių bandas. Akmenukus įdėdavo į laidyklę ir taip nuvydavo žvėris, kurie norėjo užpulti avis.

Dovydas taip pat labai mėgo muziką. Jis grojo arfa ir giedojo giesmes. Kartais jis pats sukūrė žodžius ir muziką. Dažnai Dovydas giedojo pats sau vienas — tik avys klausėsi.

Dovydo draugas Jonatanas buvo karaliaus Sauliaus sūnus. Dovydas kartais nueidavo į karaliaus namus. Kartą karalius Saulius prašė, kad Dovydas jam pagrotų ir pagiedotų. Sauliui patiko Dovydo muzika.

Tuo metu Palestinoje gyveno ir žydai, ir filistinai. Filistinai norėjo visą kraštą užkariauti. Jų kariuomenė buvo didelė ir stipri. Žydų kariuomenei vadovavo karalius Saulius..

Kartais kovas laimėjo filistinai, o kartais izraelitai.

Vieną sykį filistinai nutarė kitaip kovoti. Filistinių kariuomenė stovėjo vienoje pusėje, izraelitų kariuomenė buvo kitoje. Abi kariuomenės skyrė platūs laukai.

Štai vienas iš stipriausių filistinių karių pasiūlė izraelitams:

— *Kas gali su manimi kovoti, tegu ateina. Kovosim vienas prieš vieną. Jei aš laimėsiu, jūs visi turėsite mums pasiduoti ir būti mūsų vergais. Jeigu jūsų karys laimės, mes pasiduosime jums...*

Filistinių karys Galijotas buvo aukštas ir labai stiprus vyras. Jis turėjo aštrius ginklus ir buvo apsidengęs skydu ir šarvais. Pamatęs jį, Dovydas tarė:

— *Tegu niekas jo nebijo. Aš einu į kovą su tuo filistinu!*

— *Eik ir Dievas tebus su tavimi,* — atsakė karalius Saulius.

Dovydas ir Galijotas atsistojo vienas priešais kitą. Dovydas turėjo tik vieną ginklą

— laidyklę ir penkis akmenukus. Galijotas juokėsi iš jo. Dovydas jam atkirto:

— *Šiandien Dievas atiduos tave į mano rankas.*

Tada Dovydas greit įdėjo akmenuką į laidyklę ir paleido. Galijotas artėjo prie berniuko su savo kalaviju. Akmenukas pataikė Galijotui tiesiai į

kaktą. Jis parvirto, Dovydas pribėgo ir nukirto jam galvą jo paties kalaviju. Filistiniai pralaimėjo. Jie matė, kad Dievas padeda Izraelio tautai.

Pranašas Samuelis kartą atėjo į Dovydo tėvo namus, kai Dovydas dar buvo jaunas piemenukas. Dievas jam įsakė aliejumi patepti naują tautos karalių. Samuelis pašaukė kiekvieną šeimos sūnų, bet vis buvo ne tas. Dievo išrinktasis buvo pats jauniausias — Dovydas. Samuelis jį patepė slapta. Dovydas negalėjo būti karaliumi iki Sauliaus mirties. Kai Saulius ir Jonatanas žuvo kovos lauke, Dovydas labai verkė ir gailėjosi jų.

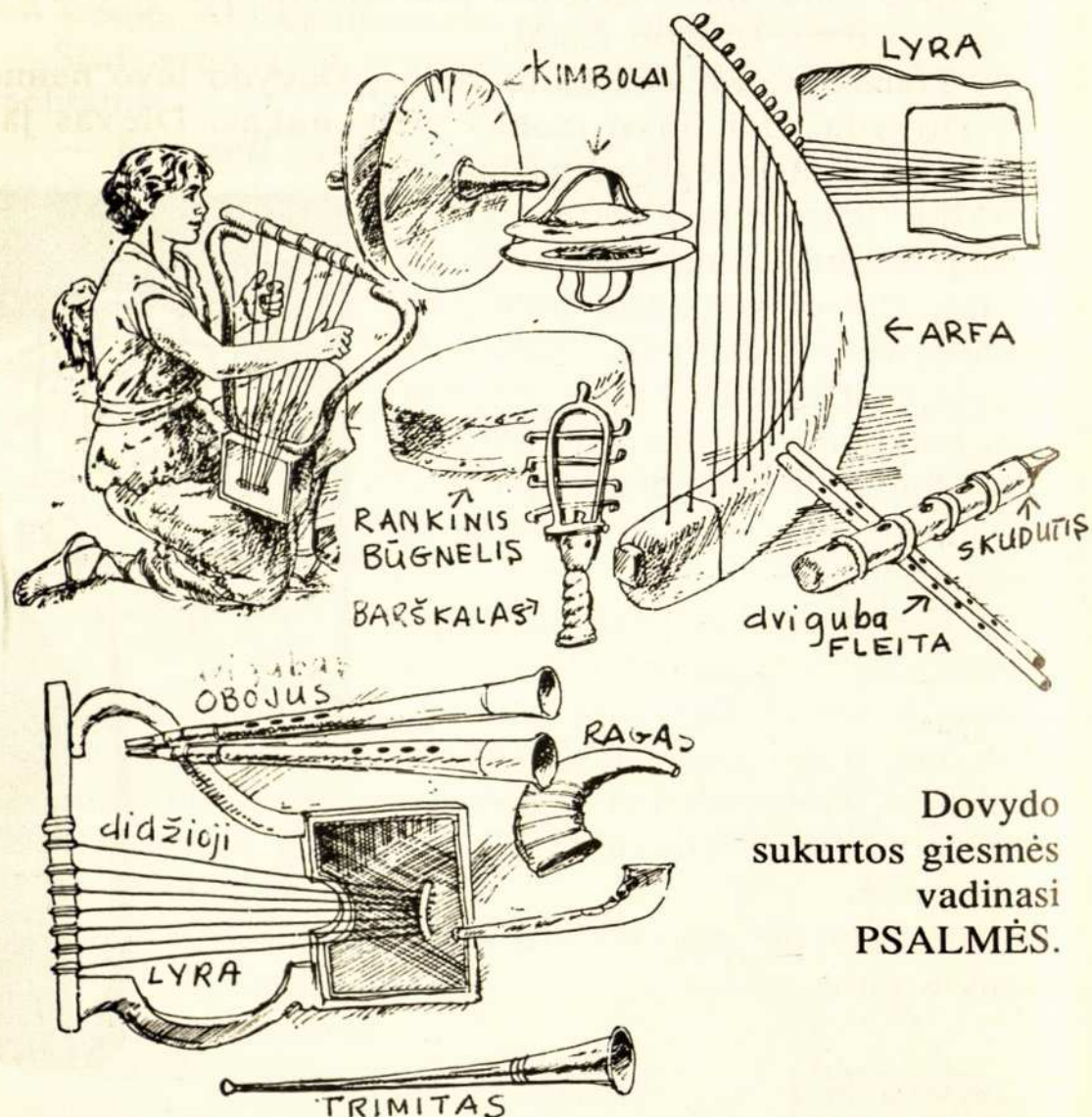
Kai Dovydas pradėjo karaliauti, jis užkariavo Jeruzalės miestą ir ten padarė savo sostinę. Dovydas buvo geras ir teisingas valdovas. Žmonės labai jį mylėjo. Kai jis nusikalto Dievui, gailėjosi ir atsiprašė.

Iš Dovydo giminės yra kilęs Jėzus Kristus.

Kristus yra kitoks karalius negu Dovydas. Kristus išgelbėjo visus žmones iš nuodėmės vergijos ir prisikėlė, kad visi nueitų į dangų. Kristaus karalystė yra amžina. Jis karaliauja žmonių širdyse — žmonių, kurie tiki Dievą, jį myli ir jo klauso.

DOVYDO LAIKŲ MUZIKOS INSTRUMENTAI

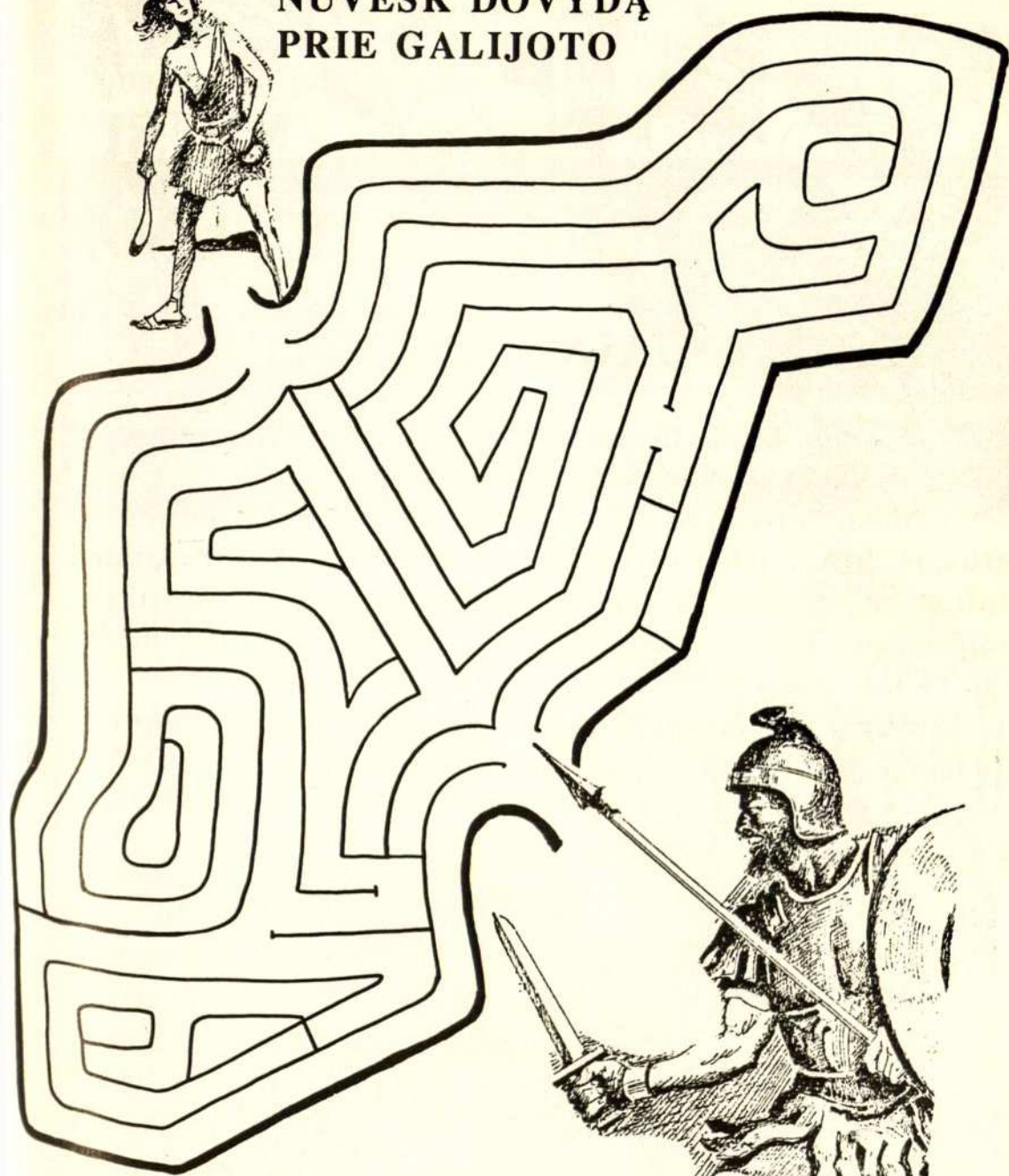

Dovydo
sukurtos giesmės
vadinasi
PSALMĖS.

Spalvotu pieštuku apvesk instrumentų vardus.

Šlovinkit Dievą, gaudūs trimitai,
Šlovinkit, arfos ir kankliai.
Šlovinkit Viešpatį, būgnai ir chorai,
Šlovinkit stygos, šlovinkit vamzdžiai.
Šlovinkit Viešpatį, cimbolai skambieji,
Šlovinkit Dievą, cimbolai žvangieji!
Tešlovina Viešpatį visa, kas gyva!

**NUVESK DOVYDĄ
PRIE GALIJOTO**

Lietuva lygina savo kovą
už laisvę su Dovydo kova
su Galijotu. Jei Lietuva yra
Dovydas, kas Galijotas?
Kas laimės? Kodėl?

MUZIKA, DAINA IR LIETUVA

Nuo senų laikų lietuviai groja ir dainuoja. Daina ir muzika išreiškia ir džiaugsmą, ir skausmą.

Ir dabar, kovodami už savo laisvę, lietuviai dainuoja. Lietuvos kova už savo teises vadinama "dainuojanti revoliucija". Priešų tankus ir šautuvus lietuviai pasitinka dainuodami. Taip jie parodo, kad teisybė galingesnė už melą. O laisvės troškimas yra stipriausia jėga.

Lietuva yra žinoma nuo senų senovės kaip dainuojanti tauta. Dainos yra didelis mūsų lietuvių turtas.

DARBO DAINOS

Daina palengvina darbą. Lietuvaite verpdama ir ausdama dainuoja. Vyrų, dirbdami ūkio darbus, juos palydi daina.

KOVOS DAINOS

Mergelė — sesuo ar sužadėtinė — palydi bernelį į kovą. Ji apdainuoja jo žirgą ir jį patį. Dainuoja apie savo baimę ir viltį, ar sulauks jo sugrįžtant...

Motinos dainuoja, laukdamos savo sūnų ar vyrų, išėjusių į karą. Kai jie negrįžta, daina virsta rauda. Rauda yra giesmė apie mirusį žmogų.

ŠVENČIŲ DAINOS

Vestuvės, krikštynos ar kitokios šventės turėjo savo dainas.

Grupinės dainos keliais balsais tai lietuvių mėgstamos sutartinės.

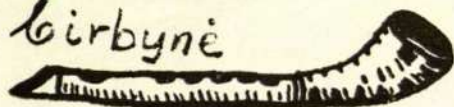
MUZIKOS INSTRUMENTAI

Senovės lietuviai muzikai savo instrumentus patys pasidarydavo. Ant tuščio kelmo ištempę gyvulio odą, pasidarydavo būgną. Iš beržo žievės susukdavo įvairias dūdeles.

lumzdeliai

birbynė

Nuo senų laikų lietuviai mokėjo pasidaryti ir groti birbynėmis, skudučiais, ragais, lumzdeliais ir kanklėmis. Šie instrumentai buvo daromi iš medžio, gyvulių ragų ir kitos gamtoje randamos medžiagos.

Trumpi vamzdeliai — lumzdeliai — duoda aukštą, švelnų garsą. Lumzdelius pasidarydavo piemenėliai ir jais grodavo, ganydami gyvulius.

Birbynės ir ragai duoda stipresnį ir žemesnį garsą. Jais galima groti gražias, gana sudėtingas melodijas.

Stipriausią garsą išduoda trimitai. Senovėje šie buvo beržo žieve apsuktos įvairaus ilgio dūdos. Pučiamą trimitą buvo galima girdėti toli, toli.

MES — LIETUVOS VAIKAI

Brangūs tolimieji draugai,
mūsų Lietuvos broliai ir sesės.

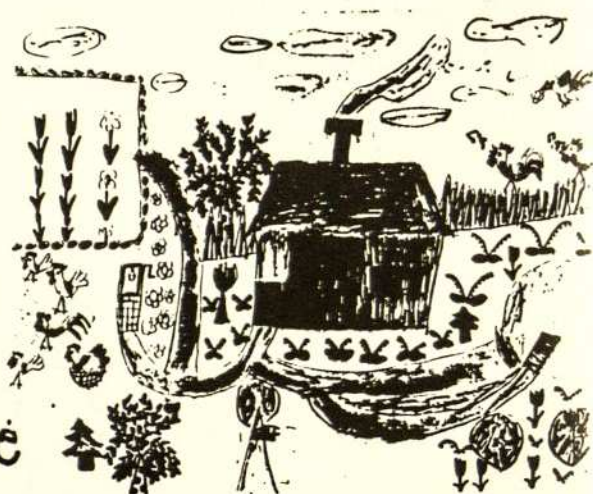
Mūsų klasėje 18 mokinių: 10 mergaičių ir 8 berniukai. Norėtume su jumis susirašinėti ir susidraugauti. Visa klasė lauksime jūsų laiškų.

Mūsų klasė — turistų klasė. Kiekvieną trečią dieną, kur nors keliaujame. Susipažįstame su gimtuoju miestu Šiauliais ir jo apylinkėmis. Labai mylime savo tėvynę ir norime, kad ji būtų laisva ir nepriklausoma.

LIETUVA
Šiauliai
P. Vyšinskio 16
12 vidurinė mokykla
1A klasė

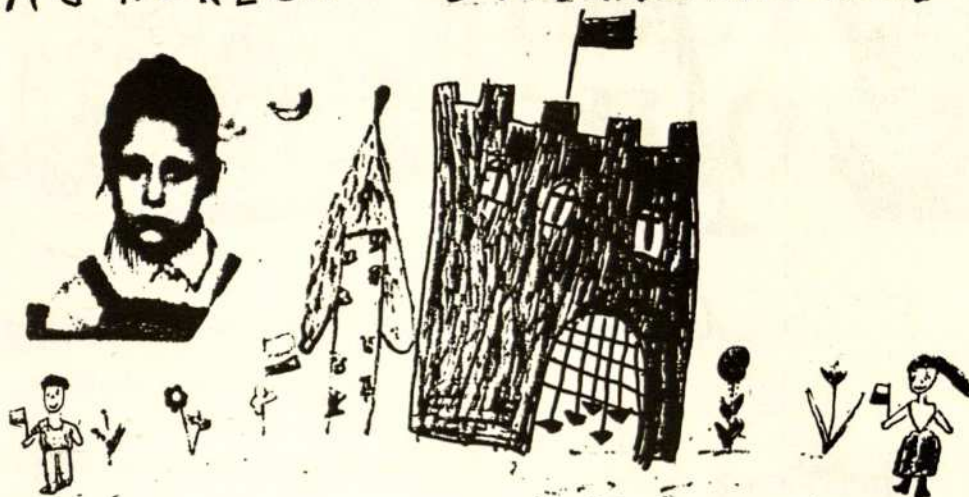

Ats esu Agnė Malerickaitė
 man septyni metai. 1a
 klasi mano tyli

Eglė Anikinaite

AŠ ESU BENITA VASAUSKAITĖ
AŠ NORĖČIAU GAUTI LAIŠKA

SAULIUS
BYTAUTAS

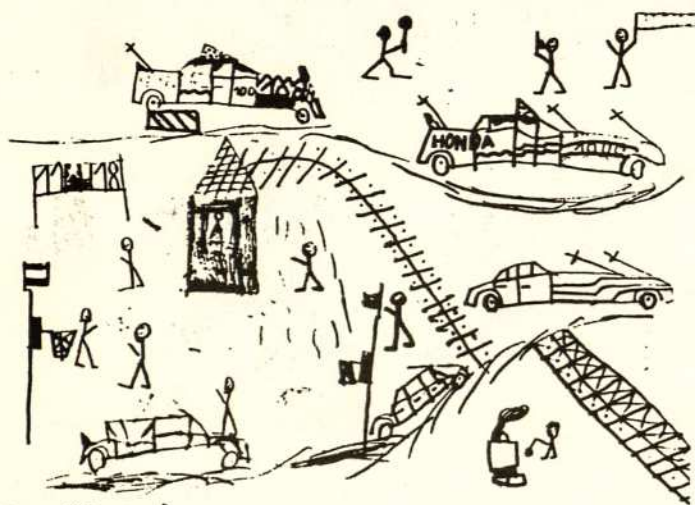

AŠ-AGNĖ STRAKŠYTĖ

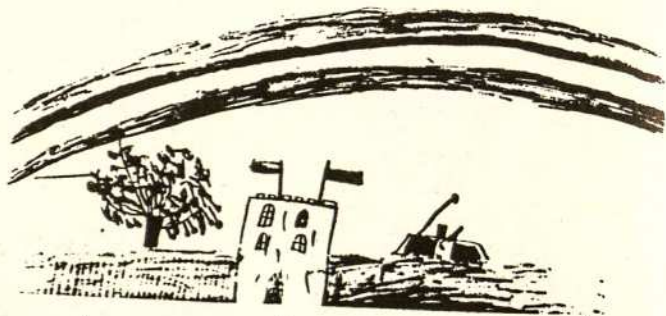

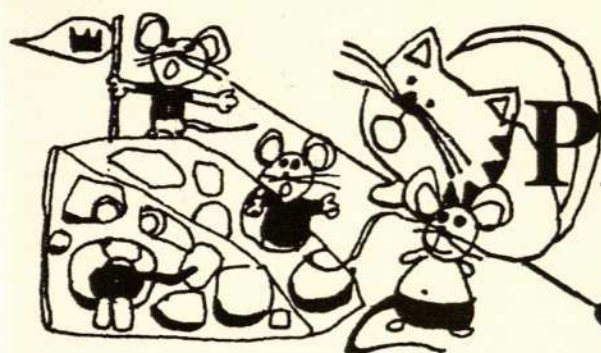
AŠ ESU Marius Koks tavo vārds?

ANDRIUS ASTRAUSKAS AŠ PIRMOKAS

AŠ ESU ŠARŪNAS ŠUIPIS

PELYČIU JUOKAS

KODĖL??

— Kodėl begemotas išmetė savo batus?

— Jie iškišo jam liežuvių!

— Kodėl senukas nusinešė lazda į lovą?

— Kartais jis miegodamas vaikšto...

— Kodėl vis svajoji apie daiktus, kurių neturi?

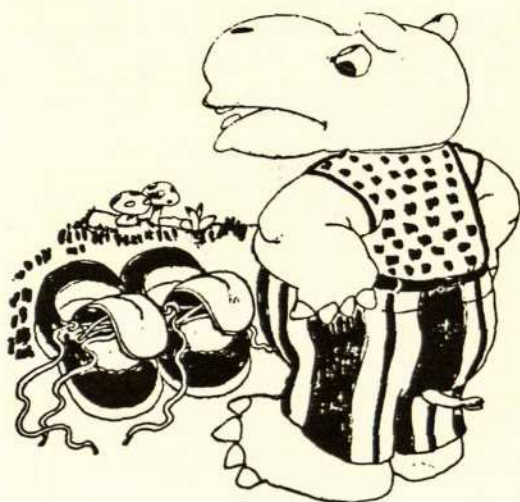
— Kam svajoti apie tai, ką jau turiu?

— Kodėl ta mėsa tokia kieta? Vos galėjau sukramtyti.

— Todėl, kad suvalgei savo lėkštę!

— Kodėl mano sriuboj plaukioja musė?

— Šššš tylėk, paskui visi norės...

— Kodėl panelė Dramblytė nusi-
dažė nagus raudonai?

— Kad niekas nematytų, kad ji
rinks braškes.

— Kodėl ta moteris maišo kavą
kaire ranka?

— Ar reikėtų maišyti dešine ranka?

— Reikėtų naudoti šaukštelį!

— Kodėl jūreivis atsisakė tarnauti
povandeniniam laive?

— Todėl, kad nenorėjo būti laive,
kuris tyčia skęsta.

ALp 178

Balzekas Museum of Lithuanian Cultu
6500 So Pulaski Rd
Chicago IL 60629

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

92.789.92